

Drodzy Rodzice dzieci z grupy VI

W związku z zaistniałą sytuacją oraz zawieszeniem zajęć dydaktyczno- wychowawczych zachęcam Państwa, abyście w najbliższym czasie wspierali swoje dzieci w procesie wychowania i edukacji korzystając z materiałów, które proponujemy. W poniższym planie znajdują Państwo inspiracje, pomysły, propozycje, które urozmaicą czas spędzony w domu. Ponadto każdego dnia zachęcamy do aktywności ruchowej w domu lub własnym ogrodzie.

PONIEDZIAŁEK 30.03.2020r.

W kalendarzu wiosna. Proponuję zatem rozmowę z dziećmi na temat nowej pory roku .- Drogie dzieci wymieńcie kolejno pory roku. Po jakiej przychodzi wiosna? Jaka pora roku nadejdzie po wiosnie?

Temat kompleksowy: Witaj wiosno!

Sluchanie opowiadania: „Tajemniczy lot”

Ada każdego dnia od kilku tygodni nieodmiennie zadawała to pytanie i słyszała odpowiedź, to od mamy, to od babci, to znów od wujka Alfreda: – Jeszcze nie, kochanie, jak wiosna przyjdzie, to pierwsza się o tym dowiesz. Wreszcie pewnego dnia Alfred stwierdził, że czas najwyższy uspokoić Adę i wyruszyć na poszukiwanie wiosny. Po prostu należy wyjść jej naprzeciw. W tym celu należało przygotować się jak na prawdziwą wyprawę. Do ekipy dołączyła babcia, pies Dragon i oczywiście Adam. Przygotowano prowiant, termosy z ciepłym pićm, plecaki, nieprzemakalne peleryny, ciepłe buty, czapki i wiatroszczelne kurtki. Dzieci sądziły, że będzie to najzwyczajniejsza wycieczka do parku, jakich odbyły już wiele. Wpatrywanie się w gałęzie drzew w poszukiwaniu pierwszych pąków, przyglądanie się młodej trawie i takie tam, zwyczajne poszukiwanie zieleni, kwiatów oraz liści. Tymczasem jeszcze przed świtem pod blok, w którym mieszkali, w zupełnej ciemności podjechał wielki samochód terenowy i to z przyczepą. Własność kolegi wujka Alfreda, pana Jarka. Nikt niczego nie mówił, nikt nic nie zdradził. Jechali bardzo długo, aż Dragon zasnął, oparłszy głowę na kolanach babci. O świcie, kiedy czerwona tarcza słońca wychyliła się zza horyzontu, znaleźli się na oszronionej łące. Na środku stała grupka ludzi wokół czegoś, co Adzie wydało się wielkim smokiem. Smocze cielsko poruszało się, falowało, jakby pęczyła, z pyska co jakiś czas buchał płomień. Ludzie ciągnęli liny jakby starali się ujarzmić bestię, pochwycić w gigantyczną sieć i nagle, zanim Ada zdążyła cokolwiek powiedzieć, smok wstał. Był ogromny, wyprężył grzbiet i zakolysał się cały. – Oto nasz pojazd, którym będzie podróżowali w poszukiwaniu wiosny – oznajmił wujek Alfred. – Latający smok? – spytała niepewnym głosem Ada. – Balon! – Zakrzyknął Adam – będziemy lecieli balonem! Hurra! Witaj wiosno! – Owszem balon – potwierdził Alfred – a to jest nasz pilot, pan Marcełi – dodał przedstawiając wysokiego pana z długą, rudą brodą. Po krótkiej naradzie zdecydowano, że Dragon, choć pies spokojny i stateczny, pozostanie na ziemi z panem Jarkiem. W czasie lotu balonem psisko mogłoby się zdenerwować i próbować wyskoczyć – Dragon przecież nigdy jeszcze nie oderwał się od ziemi. Reszta ekipy weszła do obszernego, wiklinowego kosza, który był podwieszony pod balonem. Na środku pod otwartą czaszą balonu wisiał zbiornik z paliwem i coś w rodzaju palnika, który od czasu do czasu buchał ogniem, co Ada wzięła za smocze płomienie. Dzięki podgrzewaniu powietrze w balonie robiło się coraz lżejsze i dzięki temu balon zaczął się unosić. Pomocnicy pana Marcelego puścili liny. Dragon wesolo zaszczekał, a pan Jarek pomachał czapką na pożegnanie. Wzbijali się wyżej i wyżej. Po chwili z balonu widać było

czubki drzew, a ludzie na polanie wyglądali jak małe figurki. Niebo najpierw zrobiło się bladoróżowe, a potem rozświetlił je fiolet i czerwień. Po chwili stało się błękitno-żółte. – Niebo wygląda jak suknia księżniczki – powiedziała Ada. – A słońce jak wielki kapelusz – dodał Adam. W ślad za balonem, na ziemi, łąkami ruszył pan Jarek w swoim samochodzie terenowym. Z góry wyglądał jak mała zabawka Adasia na zielonobrazowym dywanie. Po chwili usłyszeli głos w krótkofalówce. Pan Marceli, pilot balonu wydawał krótkie komendy i co chwila powtarzał: odbiór. Odwiesił krótkofalówkę i wyjaśnił, że pan Jarek z ziemi będzie śledził ich lot, żeby potem, już po lądowaniu, odebrać pasażerów i pomóc zwinąć ogromną płachtę balonu. – Lecimy o świcie, gdyż wtedy są słabe prądy powietrza. Nie ma porywistych wiatrów i balon może spokojnie sunąć po niebie na poszukiwanie wiosny – wytłumaczył wujek Alfred i dodał wzruszonym głosem najwyraźniej zachwycony oszalamiającym widokiem, podobnie jak pozostali pasażerowie. – Słyszycie jaka cisza? Wiatr lekko muskał ich policzki, było rześko, delikatny mróz szczypał w buzie. W dole mijali ogromne połacie zieleniejących łąk. W wielu miejscach leżał jeszcze śnieg. W oddali widać było kominy wiejskich domów, z których unosił się dym. Ludzie w środku przygotowywali śniadania, palili w piecach, przygotowywali się do pracy, dzieci szykowały się do przedszkoli i szkół. Balon sunął po niebie w zupełnej ciszy. Niekiedy tylko buchał nad nimi płomień i trzeszczała krótkofalówka. Pilot Marceli co jakiś czas odzywał się do pana Jarka: że idą obranym kursem, że wszystko w porządku, że humory dopisują. Pytał czy balon jest widoczny z ziemi, czy pan Jarek nie traci go z oczu oraz, na prośbę babci, jak się ma Dragon. Domy, ulice, samochody i pola wyglądały jak pokój z zabawkami. I wtedy zobaczyli wiosnę. Od strony wschodzącego słońca w ich stronę ciągnął klucz wielkich ptaków. Wujek podał dzieciom lornetkę, lecz z każdą chwilą ptaki były coraz bliżej i bliżej, więc w końcu widać je było gołym okiem. Klucz okrążył czasę balonu i przeleciały tak blisko, że niemal słyhać było szum ich ogromnych skrzydeł. – Już wiosna – oznajmił pan Marceli. – Kiedy z południa na Mazury lecą czaple, za nimi podąża wiosna. Zawsze tak jest w połowie marca. Najdalej za tydzień, góra dwa w lasach i na łąkach wszystko się zazieleni. Pierwsze są jednak skowronki, one przylatują najwcześniej, nawet kiedy jeszcze są mrozy. Skowronki to malutkie szaro-brązowe ptaszki, wielkości wróbelka, pięknie śpiewają. Samce skowronków, czyli panowie, przylatują do Polski czasem już w lutym, żeby złożyć gniazda, a dopiero w marcu przybywają ich żony. Wtedy składają jajka, żeby wychować młode ptaszki. – A czaple? – spytał Adam – też były szare. – Tak jest, to były czaple siwe – potwierdził pan Marceli. – W czasie lotu rozpoznaje się czaple po wygiętej w kształt litery „S” szyi oraz długich, wystających poza ogon, nogach. Czaple są drugie. Trzecie w kolejności przylatują jaskółki, dopiero w kwietniu. Mówi się, że wraz z jaskółkami przychodzi prawdziwa, zielona, bujna wiosna. Od ich przylotu wystarczą dwa, trzy dni dobrej pogody i zieleń wybucha jak oszalała. – Co to znaczy, że wiosna wybucha? – spytała Ada. – To znaczy, że czasem w ciągu jednej nocy pączki na drzewach i krzewach zmieniają się w liście, a drobne listki w bujne korony drzew. Zaczynają kwitnąć żarnowce. Są piękne, ciemnożółte. Wraz z nimi kwitną magnolie o wielkich mięsistych kwiatach. Bywają magnolie białe, czerwone, różowe i fioletowe. To wspaniałe rośliny, bardzo je lubię – stwierdził pan Marceli – dlatego mojej córeczce daliśmy na imię Magnolia. – Lecz wcześniej są przebiśniegi i pierwiosnki – dodała babcia. – Łatwo zapamiętać, gdyż ich nazwy oznaczają początek wiosny. Przebijają się przez resztki śniegu, są pierwsze na wiosnę. W ślad za nimi rozkwitną krokusy, a sosny zaczną otwierać swoje szyszki. W domu pokażę wam w albumie magnolie, przebiśniegi i pierwiosnki. – I krokusy – dodała Ada. – I krokusy. – zgodziła się babcia. – A magnolię będziemy podziwiali przed naszym domem. Pokażę wam, gdy zakwitnie. Co roku ma piękne bladoróżowe kwiaty. – A te małe ptaszki, widzicie? – pan Marceli wychylił się z kosza, wskazując palcem na zbliżające się ptaki – to trznadłe. Są większe od skowronka i mają żółte łebki i brzuszki. Skowronki i trznadłe to nasze polskie ptaki. Rzadziej się o nich mówi, bo

najbardziej popularny jest bocian, ale występują na polach i łąkach bardzo licznie. Te przed nami pewnie wracają z zimniejszych okolic do cieplejszej Polski. Jak są trznadle to znaczy, że wiosna jest tuż tuż. Wujek podał dzieciom lornetkę, dzięki której mogły dokładnie przyjrzeć się przelatującym ptaszkom. Po chwili balon zaczął się obniżać. Z krótkofalówki dochodził głos pana Jarka oraz poszczekiwanie Dragona. Pierwszy głos nakierowywał pilota na właściwe miejsce lądowania, a ten drugi – psi – oznaczał podniecenie z powodu zbliżającej się ogromnej kuli, która zniżała się ku polanie, błyskając ogniem. Wylądowali. Kosz delikatnie stuknął o ziemię, podskoczył do góry, a następnie pilot precyzyjnie posadził go na samochodowej przyczepie jakby stawiał filiżankę na spodku. Jakież było następnego dnia zdziwienie w zerówce, gdy dzieci, na prośbę pani, namalowały farbami wiosnę, a na obrazkach Ady i Adama widniały balony, czaple siwe i magnolie. Ada i Adam opowiedzieli o swojej przygodzie i spotkaniu klucza czapli, które ciągnęły za sobą wiosnę. Adam pokazał album z ptakami i trzy zwiastuny nadchodzącej wiosny: skowronki, czaple i jaskółki. Ada natomiast w swoim albumie zaprezentowała przebiśniegi, pierwiosnki i magnolie oraz oczywiście krokusy.

Panie skowronku skąd pan leci?
Z daleka lecę, a za mną czaple.
Czapło, czapło w słońcu się świecisz.
Za mną jaskółki lecą i trznadle.

A kim są trznadle? To ptaszki małe,
Z którymi wiosna do nas przybywa.
Wybuchnie zaraz tak okazale,
Że resztki zimy wnet powyrywa.

Rodzice porozmawiajcie z dziećmi na temat przeczytanego wysłuchanego tekstu. Udzielcie odpowiedzi na pytania: Czy udało wam się zapamiętać nazwy ptaków, które przelatywały obok balonu? W jakiej kolejności przylatują ptaki na wiosnę? Czy zapamiętaliście jak wygląda czapla, skowronek i trznadle? Co to znaczy, że wiosna „wybucha”? Czy pamiętacie, które kwiaty są oznaką wiosny? Jaki kwiat rośnie przed domem babci? Jeśli dzieci mają trudność z odpowiedzią na niektóre pytania, N. może odczytać odpowiedni fragment powtórnie, akcentując wybrane treści.

https://www.youtube.com/watch?v=Wjo_Q1OYTmY

<https://www.youtube.com/watch?v=-nJaXkkCo4k&app=desktop>

Ptaki, które wracają wiosną do Polski

dudek

bocian

kukulka

jaskółka

skowronek

słowik

przepiórka

Ptaki odlatujące
na zimę
do ciepłych krajów

perkoz

wilga

szpak

czajka

Źródło: Internet

Propozycja zabaw i ćwiczeń gimnastycznych na ten tydzień.

Zestaw ćwiczeń gimnastycznych

<https://www.youtube.com/watch?v=2BQCcIjudZ8>

Piosenka na ten tydzień pt. ” Maszeruje wiosna”

<https://www.youtube.com/watch?v=LFPthrmErcY>

W wolnym czasie zachęcam do śpiewania

Tam daleko gdzie wysoka sosna
maszeruje drogą mała wiosna.
Ma spódniczkę mini, sznurowane butki
i jeden warkoczyk krótki.

Ref. Maszeruje wiosna
a ptaki wokoło
lecą i świergoczą
głośno i wesoło.
Maszeruje wiosna w ręku
trzyma kwiat gdy go
w górę wznosi
zielenieje świat !
Nosi wiosna dżinsową
kurteczkę, na ramieniu
pewnie żuje gumę i robi
balony a z nich każdy jest zielony.

Ref. Maszeruje wiosna
a ptaki wokoło
lecą i świergoczą
głośno i wesoło.
Maszeruje wiosna w ręku
trzyma kwiat gdy go
w górę wznosi
zielenieje świat !

Wiosno, wiosno
nie zapomnij o nas

każda trawka chce
być już zielona.
gdybyś zapomniała inną
drogą poszła
zima by została mroźna.

Ref. Maszeruje wiosna
a ptaki wokoło
lecą i świergoczą
głośno i wesoło.
Maszeruje wiosna w ręku
trzyma kwiat gdy go
w górę wznosi
zielenieje świat !